

Szerkesztőség:
Fő-utca 30. szám.

Idő intéződé a lap szellemi
részére vonatkozó minden
közlemény.

Bérmentetlen küldemény
nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem
adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Dániel könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, ugy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 6 korona.
Fél évre . . . . . 3 korona
1/4 évre . . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

Haladásunk.

III.

Amint mi megmondottuk, aképen történt. A hercegi belsőségek egy része eladatott nyilvános árverés és illetve ajánlat útján.

Az árverés alá került számos értékes belsőségből egyetlen egy maradt a város részére. Ez is csak azért, mert lekönnyögték a versenyzőket és csak úgy, hogy a város által meghatározott maximális összeget néhány városi képviselőtestületi tag személyes garanciája folytán a város meghatalmazottja ezer forinttal tullepte.

A többi ingatlant megvették magánosok; ezekhez a város többé aligha fog hozzáférközui.

Am ily kötött marsrutával a város ne is küldjön megbízottat, mert ez képtelenség és nem komoly, sőt nem is méltó dolog.

Minck nevétségessé tenni önmagát és kinevetetni megbízottját.

E helyett sokkal egyszerűbb dolog, ha a képviselő urak a gyűlésteremben nyersen kimondják azt, hogy nem akarunk venni. Ott maradunk, a hol bicsakos ösapánk ép úgy éltek, haltak, mint élünk és halunk mi.

Jó nekünk az, a mink van, — vigyék el idegenek és bevándorlottak előlünk a zsiros falatokat. Mi a haladásért nem lelkesülünk, ha az pénzbe kerül és ebből a pénzből semmi közvetlen haszon nem foly be a zsebeinkbe.

Ez így eléggé őszinte dolog volna, bár mindenesetre sajnálatos jelenség a képviselő-

testület reputációjára nézve; ennél sokkal sajnálandóbb azonban az, hogy komédiákat játszanak.

Nem kell senkinek áltatni magát azzal, hogy a gondolkozó emberek ezt a játszmát át nem látnák és fel ne fedeznék azon valódi okot, a mely a dolog mélyén fekszik.

Ez pedig nem más, mint a csoportok érdekszövetsége, mely a gyűlésteremben lekesedik a közérdekért; de úgy állítja fel a határozatot, hogy a lóláb nyomban kilátszik.

Soha senki ne vessen semmit szemére annak a városi magisztratusnak, mely eddig mindenkor és minden kérdésben megjelölte és bátran kimondta s indokolta is a közérdeket és a helyes irányt és figyelmeztette a jövő esélyeire: ez a magisztratus nem lesz vádolható mulasztással s aktíval igazolhatja álláspontja helyességét s igazelműségét, előrelátását és a közügyek iránti meleg érdeklődését; ez nem követ el hibát s ha van ilyen, akkor az a magánérdekek legyeztetésében, szövetekezésekben lesz megtalálható, mely elég baj, ma irányadó.

Nem akarunk bővebben is ezen egész nevétségés kiküldetés és természetesen ennek folytán előre látható eredménytelenség és balsikerek részleteinek indokolásába bocsátkozni, melyekből teljes világításban törne elő fenti állításunk igazsága; — hanem az bizonyos, hogy a lefolyt eseményekből ismét az a szomorú tanúság lép előtérbe, hogy Kaposvár városa önmaga előtt zárja el a haladás útját és lehetőségét.

Csak egyről akarunk megemlékezni ennek eklatáns bizonyításául; ez az, hogy a

város a főutcai ház (a Szabó Kálmán és Hagelman közti) megvételére tizenötezer forint kikiáltási ár és becsérték ellenében tíz forintig adott megbízást.

Először ez a telek többet ér a kikiáltási árnál, másodsor mindenki tudta, hogy erre versenytársak vannak, kik okvetlen megadják a 18—20 ezer forintot; harmadsor mindenki tudta, hogy a város ezen helyen leendő utcanyitást a karja biztosítani és ez esetben kellő ellenértéket kap az érdekeltség részéről; negyedsor mindenki tudta, hogy ezen a helyen, ugy ehhez közelebb a fő-utczán, ezt az új utcát előbb-utóbb meg kell nyitni s ha ennek szüksége beáll, az mindenesetre legkevesebb kétszer annyiba fog kerülni akár a városnak, mint közvetítőnek, akár egy önkényt alakuló érdekeltségnek.

Ezen körülmények között nem volt szabad komolyan, guny és nevétségesség nélkül azt a nyomoruságos tíz forintig való felhatalmazást kiadni. . . . Azt sem volt szabad mondani, hogy „kerüljön hát többbe az az utca 50 év mulva”, azért már nem fáj a mi fejünk.

Ha ez a dolog nem satyrája a közérdeknek, nem guny és nevétség — akkor még rosszabb.

Am hát, most megvették ezt a házhelyet, tudjuk az árát, nem kell adni paszpartut a megvételre; de reparálni lehet is, kell is.

Van ehhez a városnak törvényes joga, éljen vele. Ha nem teszi meg, második bizonyítványát adja ki maródiságának, vagy minck . . . .

TÁRCSA.

A mit a világ beszél.

Kivették az iskolából és férjhez adták. Férjhez adták, hozzákényszerítették egy már elég idős, de gazdag emberhez. Hogy nem tulságosan fiatal-e a leány, azt nem nézték; hogy szereti-e, vagy sem azt az embert, azt sem kérdezték tőle. Elég az hozzá, hogy jó parti; jó parti pedig ritkán akad, azért meg kell becsülni és ha ajánlkozik, meg ragadni.

Ti lelketlen szülők, kik így gondolkodtok, mikor jöttök már egyszer tudatára annak, hogy a kieroszakolt házasságon nincs Isten áldása s az átokként nehezedik mindkét félre egyaránt. Eszettekbe jut-e s ha igen, nem irtóztok-e még azon gondolattól is, hogy majd egykor ólomsúlylyal fog nehezdedni lelkiismeretetekre azon tudat, hogy rút nagyravágyástokkal és kapzsiságtokkal, — melylyel minden nemesebb érzelmet önző érdekeiteknek alárendeltek — gyermekeitek életörömét és boldogságát tönkreteszitek? Elvakít titeket a káprázatos fény, gazdaság és pompa, és ezen kábalságokban nem tudjátok felfogni, hogy mit sem ér a frigy, ha nincs meg az a kölcsönös szeretet, mely két egymásért igazán érző szívet elválaszthatatlanul egygő forraszson.

Mikor a városkában hire futott, hogy a szép Déry Ilonával a gazdag Hollós jegyet váltott, mindenki sajnálta a fiatal leányt.

S a szegény lányka csakugyan sajnálatra méltó is volt. Feleségül menni egy emberhez a nélkül, hogy ahhoz még csak a legesekelebb baráti érzés is fűzné, egyértelmű az élet örömeiről való lemondással. Ilona még gyermek volt s így nem lehetett meg benne az az önállóság és szabad akarat, melylyel szülei kívánságának még csak

gondolathoz is ellene mert volna mondani. Most is engedelmességet; mert hiszen ifjú szive fel sem tudta fogni komolyan, mi az a házasság s meg volt róla győződve, hogy a szülei csak javát akarják ezzel.

Csak mikor az oltár elé lépett, kezdett azon gondolkodni, hogy mit is fog felelni az eskető pap e kérdésére: „Szereted-e ezt az embert”? Hiszen szülei ezt tőle nem kérdezték; ezen házasságnál a szív nem jött számításba, azért ő maga sem vetett számot érzelmével. És ártatlan, szűzies lelke elundorodott azon gondolattól, hogy rámondja az igent.

De már elkészt s kétségbeesve kellett belátnia, hogy nincs idő a visszalépésre. Mikor azután önmagát meghazudtolva, minden tagjában remegve kimondta e szót: „szeretem”, egyidejűleg megfogamzott szívében a — gyűlölet az iránt, ki gyermeki szívét szeretetének önmegtágadása árán gyalázatosan megvásárolta.

A dunaszéki fiatalság valóságos versenyt rendezett egymás közt a szép asszony meghódítására. Pedig hiába volt minden; Hóllósné nem tűrte meg maga mellett a fiatal embereket s ezek nemhogy meghódítani, de még csak kegyeibe sem voltak képesek magukat bejuttatni. A fiatalok a kudarc után a szép asszonyt márványkeblűnek nevezték el. És lehetett is, mert alabastrom arcán állandóan az érzéketlen hidegség ült s ajkán csak néha jelent meg egy gunyos mosoly, mely inkább lesújtani, mint biztatni, fölemelni látszott.

Annál feltűnőbb volt, mikor egyszer Tarlóssy Gézát Hóllósnéval sétálni látták. Az egész város fiatalsága irigykedve suttogott; mikor pedig a sétat ismétlődtek, nyiltan beszéltek a márványkeblű, eddig meghódíthatatlannak tartott szép asszony szerelméről.

Igen, a szép asszony, ki még idáig nem ismerte a szerelmet, — mert szülei azt benne el-

fojtani igyekeztek — szerelmes lett. — Első szerelmének egész hevével szeretett s azt az érzést, azt a boldogságot, melyben még nem volt része, most egész valójában ismerte meg. Egész lényét az az édes nyugtalanság öntötte be, mely a szerelmes szíveknek kétségbevonhatatlan bizonyítéka.

Tarlóssy volt az a szerencsés ember, ki a szép asszony kegyeit, szívet megnyerte. Ha más lett volna az ő helyzetében, bizonyára fel tudta volna használni a kedvező alkalmat, de Tarlóssy becsületes ember módjára gondolkodott. Irtóztott attól, hogy másnak a feleségét elszerezze. És a mi még leginkább visszatartotta őt az asszonytól az ideális szerelme volt. Igen, ő is szeretett. De nem az asszonyt szerette, hanem mást, kinek birhatását életével is képes lett volna beváltani.

Mikor észrevette, hogy a szép asszony barátsága tullepi a határt és inkább a szerelem körébe kezd vágni, szándékosan kerülte őt.

Hóllósnének feltűnt Tarlóssy tartózkodása és nyugtalanokdni kezdett.

Egyszer aztán rálesett a hivatal kapujában. — Hát maga miért kerül engemet — kérdi a szép asszony.

— Tul voltam halmozva munkával — szolt Tarlóssy.

— Maga most nem mond igazat.

— Bocsánat asszonyom, nincs okom a hazugságra.

— Hagyjuk ezt, szolt az asszony. Szeretném, ha eljönne velem egy sétára.

— Ohajtása parancs előttem, válaszolt Tarlóssy kelletlenül.

Szóltanul mentek egymás mellett. Tarlóssy közömbösen tekintett szeretés és bosszankodva fogadta a járó-kelők gunyos mosolylyal kísért köszöntését. Az asszony földresütött szemekkel haladt, csak néha tekintett fel kiserőjére, mintha szívet keresné és találni akarná szempillantásaival. A szép asszony azt gondolta, hogy e szempillan-

— A harmadik gyógyszerár felállítására nézve immár a törvényhatósági közgyűlés is határozott s azt közegészségi szempontból szükségesnek tartja. Ezek szerint valószínű, hogy a miniszter a felállítást engedélyezi; hogy a városnak, vagy a magán-folyamodók valamelyiknek adatik ki ezen engedélyefelett eltérők a nézetek, s mindegyik kérvényező erősen remél. Mi úgy óhajtjuk, hogy a felállítás a város részére engedélyeztessék; de ha a magán-folyamodók nyerik el, az sem baj, csak a közegészségügy nyerjen általa. Erről azonban nem vagyunk teljesen megnyugtatta.

A körök és illetve az új gyógyszerár helyiségének megállapítása ugyanis ezzel homlokegyenest ellenkezik.

Mi nem beszélünk sem Szabados, sem Babochay Kálmán gyógyszerészek érdekében, sem azok érdeke ellen: egyszerűen a közérdekből és a város természetes fejlődéséből konstatáljuk, hogy a harmadik gyógyszerárnak akár a Berzsényi utcában, akár a vörös-kereszt téren leendő felállítását, nem tartjuk a közérdek emelésének szempontjából helyesnek. Bárki egy pillanat alatt beláthatja, hogy a dolog így áll.

Am tegyük fel, hogy a gyógyszerár a vörös kereszt téren fog felállítani. Vajon mi lesz ezzel megoldva és a közegészségügy mivel lesz javítva? Azzal, hogy a Kanizsai, füredi és kereszt-utcák, úgy a Petőfi és Honvéd-utcák egy része valamivel közelebb jut az új gyógyszerárhoz és a Berzsényi utca fele színté. Ez az egész és semmivel sem több. Ez azonban a közegészségügy gyökeresebb megoldásának egyáltalán nem mondható. Ime ott van a keleti városrész messze kifutó utcáival, czukorgyár, vasuti műhely, kaszárnya, közkórház, pécsi utca, dalmácia a Tallián Gyula, Rózsa utca; — ezekről és ezen városrész folytonos fokozatos fejlődéséről ezen elhelyezés által nincs gondoskodva és a harmadik gyógyszerár existenciája nincs biztosítva, az ehhez közelebb eső Szabados-féle gyógyszerár forgalma pedig kétségtelenül meg van támadva.

Ha már a városnak közérdeke kívánja a harmadik gyógyszerár felállítását és ha feladatává tétetett a gyógyszerár körének megállapítása; akkor felhasználva eme jogát sőt feladatát az egész várost kellett volna megfelelő körökre és a közérdek és a jövőbeni fejlődés figyelembe vételével aképen beosztani, hogy ezzel valószínűleg a közérdek nyerjen. A mai megállapodások szerint kétségtelenül az egész keleti város, a Donnerváros egyetlen egy gyógyszerárra lesz utalva. Ez igen kellemes lehet annak a gyógyszerárnak, de a város kétharmad részének érdeke nem kívánhatja ezen megoldást. Nézzünk az a nézetünk, hogy a harmadik gyógyszerár leghelyesebben a keleti városrész középpontján az Anna utca és Tallián Gyula utcánál lenne felállítható; a másik két gyógyszerár a Károlyi és a Rákóczi utcánál; mert azon vélemény sem állhat meg, hogy ide majd a negyedik gyógyszerár fog jönni — persze valamikor. A három gyógyszerár ezen jobb elhelyezéssel Kaposvárnak nagyon sokáig elég lesz.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara 1894. évi jelentése.

A pécsi keresk. és iparkamara egy terjedelmes füzetben ad jelentést a kerületét képező Baranya, Somogy- és Tolnamegyének, továbbá Pécs szab. kir. városnak az elmúlt 1894. évi általános gazdasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszonyairól.

Mindjárt a jelentés elején konstatálja a kamara hogy a múlt év közgazdaságunkra nem a haladás, a fejlődés, hanem a küzdelmek éve volt. Depresszi minden vonalon. A termés nem volt kielégítő, az árak hanyatlottak s a kivétel pangott.

A közgazdaság egyes ágaira áttérve a mezőgazdasági viszonyok rendkívül kedvezőtlenek voltak. A rendkívül alacsony gabona árak, melyekhez hasonlókat az ötvenes évek óta csak 1865-ben találunk mezőgazdáinkat, de különösen a kamara területén lévő bérloket súlyos helyzetbe hozták. Megindult az agrár mozgalom, melynek eredményeként tekintetű Somogy megye törvényhatósági bizottságának ismert felirata az országgyűléshez és a kormányhoz, a melynek pontjai a baj enyhítésére s kedvezőbb mezőgazdasági viszonyok létrehozására alkalmasak. Még nyomasztóbb a kis gazdák helyzete, mi abból tűnik ki, hogy a kamara területének minden törvényeszkénél az árverések száma megháromszorozódott.

A napszám 15—20 % al jobbnak, mint a Tisza vidékén. A kaposvári uradalom tavaly Nyitra megyéből és a Bakonyvidékről 200 mezőgazdasági munkást hozott.

A m. évi termés közepes volt, Somogy megyében a hesseni légy, rozsdá és drótféreg ártott ugyan a vetéseknek, de egyes nagyobb gazdaságokban mégis termelt egy kat. holdon átlag 10 11 mm. buza. A rozs silányabb volt, de különösen jól fizetett meggyekben az árpa, sőt mozgalom is indult meg, hogy Boglárán árpakiállítás rendeztessék.

A czukorrépa termése sem volt kielégítő. A kaposvári czukorgyár számára mintegy 5000 holdon termeltek czukorrépat, holdanként 80—100 mm. termelt.

Gyümölcs. Somogyban különösen alma és körte nagy bőségben termelt, általában azonban a gyümölcs termés közepes volt.

Szőlők. Termése azon kevés helyen, hol a filoxera még nem érezhető — az előző évinél nagyobb, és jobb volt. A somogyi permeterzett szőlők oly kitűnő termést adtak, mely a szőlős gazdák várakozásait messze túlhaladta. A Kaposvártól is rendezett szőlőszeti tanfolyamon számosan szerezték alapos ismereteket a szőlők felújítása tekintetében.

Dohánytermésünk nagyon rossz volt. Ugy minőségileg mint mennyiségileg a múlt év egyike volt a legrosszabbaknak. A bariasi termelési körzetben 755 beültetett kat. holdról beváltott 430252 méterem. 64557 frt 86 kr. árban. Egy kat. hold termelt átlag 569 kgot, és jövedelmezett 83 frt 78 krt. A szőlői kerületben 243 termelő beültetett 780 holdat.

beváltott 482008 mm. 73074 frt 06 kr. árban. Beváltási átlag ár volt 100 kkgknt 15 frt 11 kr. Egy kat. hold termelt 637 kgot, jövedelmezett 93 frt 61 krt.

Az üzletmenet általában annyira rossz volt hogy csodálni lehet miszerint a bukások nagyobb mérvet nem öltöttek. A bejegyzett cégek állománya a következő volt: Kaposvártól 1893. év végén érvényben maradt 371 egyéni, 88 társas cég, 1894-ben bejegyzetett 35 egyéni, 13 társas cég, míg 8 egyéni cég töröltetett. Tehát a kaposvári törvényeszkék területén 1894-ben érvényben volt 398 egyéni, 101 társas cég. Iparhatósági igazolvány kiadott kereskedésre Somogyban 65, szatocsüzletre 78.

Ezekben referálunk Somogy megye mezőgazdasági és kereskedelmi viszonyairól és csak kívánjuk, hogy megyénk ipara, kereskedelme mennél nagyobb lendületet nyerjen.

H I R E K.

— **Eljegyzések.** Siposs Géza városi főjegyző eljegyezte Szuk Anna kisasszonyt Jánosiból. — Takáts Lajos a mezőgazd. rtárs. titkára eljegyezte Szigethy Irén kisasszonyt, Szigethy kórházi főorvos leányát, hölgykoszorunk egyik szép virágát. — Szántó János csurgói főgymn. rajztanár eljegyezte Kiss Gábor pápai ev. ref. lelkész kedves szép leányát, Mária kisasszonyt. Szívvel üdvözljük az új jegyeseket!

— **Jegyzői közgyűlés.** Somogy megyei községi és körjegyzők egyetemen tagjai a múlt év II. felében Lengyelötiban tartott gyűlés határozatához képest Rendes közgyűlésre Igabán, folyó évi május hó 13-án délelőtt 10 órára a községház tanástermébe tisztelettel meghívotnak. Választmányi gyűlés: folyó évi május hó 12-én délelőtt 10 órakor tartatik Igabán a körjegyzői hivatalban. Gyűlés tárgyai 1. Elnöki jelentés. 2. Közigazgatás államosítása tárgyában tervezet előterjesztése. 3. Somogyvármegye jegyzői kara törvénykönyvének bemutatása s ezzel kapcsolatban a megyei jegyzői egylet tagjai számának bejelentése. 4. Kaposvári járás jegyzői egyletének előterjesztése az állami anyakönyvvezetők tiszteletdíjának megállapítása tárgyában. 5. Kaposvári járás jegyzői egyletének indítványa a fegyveradó befizetés módjára tárgyában. 6. Előterjesztés az országos jegyzői árvaház alapjavára gyűjtött összegekről. 7. Jegyző magánmunkálatok díjainak tervezete. 8. 1895. évi költségvetés pótlagos előterjesztése. 9. 1894. évi egyleti zárszámadás. 10. Mészöly Lajos böhönvei körjegyző előterjesztése Kajdi János volt böhönvei körjegyző ellen. 11. Antal Károly egyleti főjegyző indítványa a közigazgatás keretében vágó pályamunkák kiírása tárgyában. 12. Antal Károly egyleti főjegyző indítványa a hivatalos betérjesztések és a körözvények körüli eljárás módjára tárgyában. 13. 1884. évi 58285. számú belügyminiszteri rendelet 3. §-a értelmében a jegyzői szigorló bizottsága 2 rendes és 1 póttag választása. 14. Országos központi jegyzői gyűlésre képviselők meg-

tások rátalálnak az ifjú szívére, áttörnek a jégburkot és annak legmélyebb rejtekébe hatolnak. De csalódott; versenytársra akadt ott benn, kinek helyét nem tudta bevenni.

Tarlóssy e pillantásokat nem látszott észrevenni, azért szó nélkül haladt Hollósné oldalán.

— Nos, miért oly hallgatag? — kérde az asszony.

Tarlóssy nem felelt.

— Látja, én tudom, mi magának a baja — folytatá Hollósné — maga szerelmes.

— Lehetséges, hogy igaza van.

— És, ha szabad tudnom, ki az a szerencsés, ki szívet megnyerte?

— Az az én titkom, asszonyom.

Hazaérték. Tarlóssy azt gondolta, hogy valami villamos áram futott át testén, mikor a szép asszony bucsuzóul szenvedélyesen szorította meg kezét.

Csak mikor ő is hazaért, volt képes higgadtan gondolkodni.

Most csak egy szót kellene szólnom, csak ki kellene nyujtanom kezemet és raménak mondhatnám azt az asszonyt, kinek keze után anynyian esengenek. De nem győzök a csületes akarok maradni és ő hozzá hű leszek. Jarmily kísértéseknek legyek is kitéve.

Igy töprengt magában.

Hirtelen gondolt egyet. Találkozót kért az asszonytól másnap estére. Megkapta.

Hollósné a győzelem biztos tudatában, mosolygva nyujtott kezét vendégének.

— Na, megdöntötte a dolgot? — kérde az asszony incselkedve.

— Igen asszonyom, azért kérem e találkozót, hogy komolyan beszéljek önnel.

Hollósné a férfit tekintett s a mint annak komoly arczát meglátta, megrettent. Egy fájdalommas gondolat cikázott át agyán.

— Tudom már mit akar mondani — szólt az asszony elborult arczával.

Azt, hogy ezt a viszonyt, mely köztünk keletkezett, meg nem engedi az ön állása. A városban már is beszélnek, hogy Hollósné udvaroltat magának és férjével rosszul él. Ön nem ezt fogadta az oltárnál. Ön férjének hűséget és örök szerelmet ígért.

A szép asszonynak e szavakra megeredtek könnyei.

— Látja asszonyom — folytatá Tarlóssy — én férfi vagyok és mindenféle dolgon könnyen tul tehetem magam. De ön asszony, kinek jóhírére és becsületére jobban kell vigyázni, mint két szemére. Én azért az ön érdekében kérem vessük végét e viszonyunk.

— Nem, soha — szólt az asszony zokogva — én csak önt, egyedül önt szeretem.

— Rám nézve nagyon hízogó e nyilatkozata és ha más ember volnék, felhasználnám saját javamra. Sajnos, nem vagyok abban a helyzetben, hogy hasonló nyilatkozattal lepjem meg. Én önt tiszteltem és becsültem asszonyom, de nem szerettem. És éppen e becsülés indít arra, hogy önt a jó utra térítsem. Önnek kötelezettségei vannak, azoknak feleljen meg; engem pedig feledjen el s meglássa, hogy holdog lesz.

Tarlóssy kalapja után nyult.

— Es csakugyan elhagy engem? — kérde a nő zokogva.

— El; ezentul teljesen közömbösek vagyunk egymásra nézve.

Az asszony zavartan tekintett rá; egyszer csak hirtelen Tarlóssy lábai elé borult és ott zokogott tovább.

— Oh, maga kegyetlen, szívtelen ember, szeressen engem, hallgassa meg kérésemet.

— Nem lehet — felelt remegő hangon Tarlóssy — kit ez a jelenet mélyen megrendített.

Már-már érezte, hogy megtöri őt az asszony

állhatatossága és erőt vesz rajta az emberi gyengesé. Ugy érezte, hogy becsületességét és hűségét feledve, a bűn posványába süllyed. Szívében a bűnös érzelmek és a becsület vitykák kétségbeesett, elkeseredett harczt. Egyszer egyik kerekedett felül, máskor a másik. Végre is irtóztató tusa után a becsületesség lett a győztes.

Összeszedte megegyeszer férfias erélyét és elszántságát, vette kalapját és az ajtó felé indult.

— Isten áldja meg asszonyom.

Az asszony fölkelte:

— Hát csakugyan megy?

— Megyek — válaszolt Tarlóssy szilárd hangon.

— Hát jó; ha elhagy, én sem maradok itt tovább.

Tarlóssy ezen szavakat már nem hallotta; kitántorgott a szobából s csak a szabad levegő hozta ismét öntudatára.

Az asszony pedig íróasztalához ült, levelet írt férjének, azután beült egy kocsiába és hazament szüleihez, hogy onnan vissza se térjen.

Mikor Dunaszéken elterjedt a hír, hogy a város legszebb asszonya elhagyta az urát, mindenki azt gondolta, hogy Tarlóssy Géza szöktette meg. Pedig Tarlóssynak esze ágában sem volt elhagyni a várost, annál kevésbbé az asszonnyal. Ő maga is meglepetve értesült a történetekről. Hallotta azt is, hogy városszerte őt gyanúsítják, de nem csodálkozott rajta.

Számtalan rossz érczet faragtak rá; vége-hossza nem volt a bosszantgatásoknak, iztelen tréfáknak és gunyolódásoknak, de ő rájuk sem hederített s becsületességének tudatában szó nélkül türt mindent, mert nagyon jól ismerte a világot, mely itéletét rendszeresen a csalafalatszatra alapítja.

választása. 15. Jegyzői nyugdíj alapszabály módosítása tárgyában tervezett előterjesztése. 16. Jövő gyűlés helyének és idejének megállapítása. 17. Indítványok tárgyalása. Nagybajom, 1895. április 25-én Antal Károly, egyleti főjegyző. Kaesoh Pál, egyleti elnök. Figyelmeztetés! Felkéretnek a t. kartársak, hogy szállás iránt forduljanak Gruber Imre igali körjegyzőhöz. Vonat indulás és érkezés: Kaposvárról indul 4 órakor reggel, Mernyére érkezik 5¹⁵ reggel. Kaposvárról indul 3⁵⁵ órakor délután, Mernyére érkezik 5⁷ délután. Mernye Igaltól mintegy 12 kilométernyire fekszik.

— **Esküvő.** K ö r m e n d y Lajos a mezőgazd. ipar rtárs. budapesti tiszviselője Körmeny Sándor hadrahelyi lelkész fia f. hó 11-én veteti oltárhoz Budapesten a Kalvin téri ref. templomban 8 p a l t Flóra kisasszonyt.

— **Öngyilkosságok.** Szabó Istvánné helybeli lakos atyja Rosta János Petőfi-utca 3. számú házában f. hó 2-án felakasztotta magát. Tettének oka gyógyíthatatlan betegség. Május 3-án Varga Ferencz polgár ivánfal lakos, saját lakásán felakasztotta magát. Tettének oka gyógyíthatatlan elmebetegség. Négy gyermeket hagyott hátra.

— **Gyászhir.** Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a szeretett fiu, testvér, illetve sógor Loeszl Géza kir. aljárásbíró élete 42. évében agyszélhűdés folytán f. évi április hó 30-án Nagy-Atadon hirtelen elhunyt. A boldogult hült tetemei f. hó 2-án délután 4 órakor Kaposvárról a Rózsa-utczai családi házból tétettek örök nyugalomra. Áldás és béke hamvaira! Kaposvárról, 1895. évi május hó 1-én. Loeszl József atya, Loeszl Ilona férj. Biró Sándorné testvér, Biró Sándor sógor.

— **Fenyegetés.** Irén kisasszony azt mondja egy fiatal embernek, aki a bálban folyton hizeleg neki: Nono! Ön addig udvariaskodik majd, amíg a mama egyszerre csak azt mondja hogy: „I g e n !“

— **Uj kath. kör.** Mesztergyénen április hó 28-án kath. kör alakítottak. Az új kör tisztkára a következő: Elnök Naup Márton plebánus; alelnök: Tömöl Péter ispán; titkár: Zahoránszky János urod. é. r.; pénztáros: Kargos Lajos iparos; háznagy: Hiavégi Kornél körjegyző.

— **Küry Klára diszoklevele.** Említettük annak idején, hogy Küry Klára nagykanizsai vendégszerplése alkalmából diszmaszinistának választottak. Az ezen megválasztásra vonatkozó diszoklevél gyönyörű kivitelben most készült el és e napokban küldött-ségileg fog átnyújtani a művésznőnek.

— **Akasztott ember és a bírói hatáskör.** A napokban az Udvarhely és Zsitfa közti erdőben egy akasztott embert találtak. Az udvarhelyi előjáróság a leletet a csurgói főszolgabíróknak bejelentvén, az azonnal kiküldöttet menesztett a helyszínére. A bizottság alig érkezett a helyszínére, midőn ugyan ott megjelent a nagy-atiádi csendőr őrs, magának vindicálva a hullát s jelentést tett, hogy legközelebb a nagy-atiádi szolgabírók szintén intervénál. A csurgói szolgabíró, tekintve, miszerint az akasztófán szolgáló fa a nagy-atiádi járás területére esett, a hullától bucsut véve, mint Szt. Pál az oláhokat, ott hagyta. Annnyit azonban megállapított, hogy az illető Szabó István cseléd volt s hogy már 6 nap óta függ ég és föld között. Testén a földi hatóságok osztozkodnak, lelke talán jobban járt, ha a felső hatalmak befogadták. Meglehet, ott is vitatkoznak, hogy tulajdonképen melyik „illetékes“, a menny-e vagy a pokol. Szegény Szabó talán még ma is függ. A hatáskör kérdéséldöntéig, hogy ne lopják, egy ember állandóan őrszi a hullát.

— **Uj vasut Bosznia felé.** Közelebb megirtuk, hogy a m. kir. államvasutak budapest-dombóvári vonalának sárbogárd-szegzárdi mellékágát Szegzárdtól Báltaszékig folytatni fogják és így összekötte-tésbe hozzák a báltaszék-fiumei vonallal. A vonal érdekeltisége a keresk. miniszteriumnál már kieszközölt engedély alapján az új vonalat Báltaszéktől kezdve Mohácson át Baranyavárig fogja kiépíteni s itt kekapcsolja az eszék-villányi vasutvonalba. A terv kivitele esetén, egységes vasutvonalat terem-tene meg a Duna Jobbpartján Budapeستől Eszékig s direkt utvonallal Szelavónia és kivált Bosznia felé, amely a jelenlegi vonalnál közel nyolcvan kilométerrel rövidebbé tené az utat.

— **A zalavölgyi vasut.** építéséhez az egész vonal hosszában hozzáfogtak.

— **Kereskedő ifjak országos kongresszusa.** A pécsi keresk. ifjusági kaszinó választmány a mint nekünk írják, elhatározta, hogy kívánatosnak tartja, miszerint a millénniumi kiállítás ideje alatt Budapesten kereskedő ifjak kongresszusa tartassék, amelyen a kereskedelmi ifjak generációt érdeklő fontos kérdések kerülnek napirendre s a kezdeményező lépések megtételére a budapesti kereskedő ifjak társulata kérendő fel.

— **Wlassics a tanítókért.** A közoktatási miniszter újabb és újabb tényekkel igazolja, hogy nála nem pusztá és üres szó egyfelül a tanítók anyagi sorsának fokozatos javítására irányuló törekvés, valamint munkájuk megbecsülése és méltánylása; másfelől a kulturának nemzeti irányban való fejlesztése. Ugyanis, mint értesülünk, Wlassics közoktatási miniszter legutóbb elrendelte, hogy a három tanítóval

működő állami elemi népiskolák igazgató-tanítóit is f. é. jul. elsejétől kezdődőleg évi 50 frt igazgatói díjban részesíttessenek. (Az eddig érvényben volt szabályzat szerint az állami elemi igazgatók díjazása csak a négy tanítós iskolánál kezdődött.) Végül ugyancsak Wlassics miniszter a magyar nyelv kötelező oktatását elrendelő 1879. évi 18. törv. cikk szellemének megfelelőleg 120 elemi iskolai tanítónak (tekintett nélkül iskoláik jellegére) a magyar nyelv sikeres tanítása körül szerzett érdemeik jutalmául egyenként 50—50 forint jutalomdíjat engedélyezett. Az e czímen való rendszeres jutalmazás 1893. évben vette kezdetét, mikor 100 tanító 25—25 frt jutalomban részesült. 1894-ben e jutalmak egyenként 40 frtra, míg a folyó évben már 50 frtra emeltettek. Mind ezek az intézkedések önmagukat dicserék s megvagyunk győződve, hogy óhajtott üdvös hatással lesznek a tanítóságra.

— **A magy. kir. államvasutak visszkereseti szolgálatának összpontosítása.** Kereskedelemügyi magy. kir. miniszter intézkedése folytán folyó évi május hó 1-jével az összes — eddig a magy. kir. államvasutak egyes üzletvezetőségek, illetve a fumei forgalmi főnökség hatáskörébe tartozott visszkereseti ügyeknek elintézése a magy. kir. államvasutak igazgatósága kebelében említett napon működését megkezdő új „visszkereseti és szállítványozási szakosztály“ munkakörébe utaltattak át. A budapesti jobbpárti, a budapesti balpárti, a budapesti déli, továbbá a miskolci, debreczeni, szegedi, kolozsvári aradi és zágrábi üzletvezetőség, végre a fumei forgalmi főnökség a podgyász járművek, élőállatok és áruk hiányából, elhuzrolásából késedelmeiből sérüléséből vagy sulyhiányából végre kézbesíthetlenségéből eredő minden kérdést, illetve az ezekkel kapcsolatban álló kártérítési felszólamlásokat továbbá az utánvételek késedelmes befolyásából eredő visszkereseteket, végre pedig az elhagyott tárgyak iránti tárgyalásokat illetőleg működését tehát említett napon beszünteti és minden ily tárgybani felszólamlás vagy közvetlenül a posta vagy pedig a magy. kir. államvasutak bármely állomása útján. A magy. kir. államvasutak igazgatósága visszkereseti és szállítványozási szakosztályának Budapesten lesz beküldendő. A polgári menet és podgyászdijak, valamint az áruszállítási melléklettelékek és birságo: helytelen megállapításából eredő felszólamlások ezen intézkedés által nem érintettek, s ugy, mint eddig az illető üzletvezetőségnek érvényesítendők. Hogy azonban — különösen csekélyebb összegű károknál — a t. közönség lehetőleg gyorsan kielégíttessék, a m. kir. államvasutak nagyobb állomásai egyidejűleg felhalmazzattak, miszerint hiányok, sérülések és sulyvesztésekre vonatkozó bizonyos egyszerűbb természetű és korlátolt károsszegig menő felszólamlásokat saját hatáskörükben a károsult féllel közvetlenül lebonyolíthatják és a szabályszerű kártalanítást azonnal kifizethessék.

— **Deák csiny.** Két pesti deák nyílt levelezőlapot irt Heró és Leandernek Athenbe, mely részvétüket fejezve ki tragikus sorsukért. A levelezőlap visszajött Athenből az ottani postahivatal azon megjegyzésével, hogy a czimzettek már évezredekkel ezelőtt elutaztak Athenből és jelenlegi tartózkodási helyük ismeretlen.

— **Modern cselédek.** Kati, miért szalad olyan eszeveszeten az ablakhoz? Kérdi az urnó a szobaleánytól. — Katonák jönnek. Nos aztán? — Hja tetszik tudni nagysága, én ebben a tekintetben nem vagyok olyan — b l a z i r t mint a nagysága!

— **Hármas eljegyzés.** Ritka családi örömmel volt részese a napokban Szegzárdon öv. Tallos Kálmán erdésznek, kinek két kedves leánya és önálló iparos fia egy napon tartották meg eljegyzésüket. A n g y a l Gábor szegzárdi műlakatos ugyanis eljegyezte Tallos Róza k. a. Niedermájer Gyula Teréziát, Tallos Lajos törekvő iparos pedig Csakó Erzsébet kisasszonyt.

— **Díjzabási szakiroda.** Az országos kereskedelmi és iparszarnok a szállító közönség érdekeinek ápolására saját kebelében díjzabási szakiroda szervezését vette czélba, amely hivatva lesz a szállítási okmányok alapján a díjvisszatérítés iránti igényeket érvényesíteni. Az ehhez szükséges fedezetet az a módozat szolgáltatná, hogy a felszólamlások alapján visszatérített összegek 50%-a véteték a szakiroda ellátmányául levonásba, az esetben azonban, ha a mutatkozó nagyobb érdeklődéshez mérten a munkaanyag jelentékenyen megszorodnék, a munkadíj megfelelően leszállíttatnék.

— **Ujczok esküje.** Az ujczok fölesketése előtt az őrmester így szól a legénységhez: — No most esküdni fogtok gyerekek! Hanem azt mondom, szolgálatban a hűséget másképp kell érteni mint a l e á n y o k n á l !

— **Hazai biztosító részvénytársaság** lesz a czíme azon új tűz-, jég- és balesetbiztosító társaságnak, mely most alakul a fővárosban. Az új társaság 1 millió frt alaptőkével (10.000 drb 100 frtos részvény) legközelebb megalakul az „Equitable“ égisze alatt és Kossuth Ferenc elnöklete mellett. Ügyvezető igazgatók lesznek Rónay Márk, a Magyar-francia biztosító társaság volt titkára és Bánó Ödön, az Equitable képviselője.

CSARNOK.

Gondolatok

— I r t a : Eugene Marbeau. —

Isten minden boldogsághoz egy kötelességet fűzött, amint minden kötelességhez boldogságot csatolt.

A pessimismus tehetetlenség jele. Az ember azért pessimista, mert nincs ereje uralkodni az életen.

A kacérság az asszonyok mestersége, de azért mesterei a férfiak.

Kellem nélküli asszony, illat nélküli virág.

Midőn végre a várva várt boldogság bekövetkezik, szívünk alig ismeri fel.

Ha az embernek szenvedélyei fogytán vannak már, hát másban kezdi újra életét.

Az elveszett boldogság mindig tökéletes boldogság volt.

A nagy szerencsétlenség soha sem vonul át lelkünkön a nélkül, hogy azt át ne változtatná. Vagy kibékíti, vagy összezuzza.

Tégy jót, s aztán — tűnj el. A gyenge könnyen durvaságra vezet. A gyenge nem tud a k a r n i a nélkül, hogy végletekbe ne menjen.

Minden elhatározás fáradsággal jár. A gyöngének pedig ez oly annyira elviselhetetlen, hogy inkább kikerüli s vezetni hagyja magát.

Boldog az a ki meg tud bocsátani, de még boldogabb, ki felejtani tud. Ennek sebei úgy hegedtek be, hogy még nyomuk sem maradt.

Ha arra, hogy szeressünk, megismerés volna szükséges, ha a szerelemre meg kellene, hogy az, érdemeljük, éltünk magányosságban tölténénk el.

A mézes hetek éppen addig tartanak, a meddig a két szerelmes megismeri egymást.

A hányszor szeretünk, mindannyiszor azt hisszük, ez az első és utolsó szerelmünk.

A barátság az élet bája, de a szerelem maga az élet.

A gyenge lelkűek mindig elégedetlenek önmagukkal, csak úgy mint másokkal. Mert egész életük azzal telik el, hogy azt teszik, a mit nem akarnak tenni, és nem teszik azt, a mit akarnak.

Tetteink jellemünkre vetnek világot; itéletünk morális értékünket határozza meg.

A gondolat az itéletet érleli meg, a tett a jellemet.

A kisebb kísértésnek ellenállani nehezebb, mert az ember kevésbé szegényli, ha engedett neki.

A ki a taglejtéssel visszaél, a majomhoz lesz hasonló.

Ha egy embertől gyakran halljuk: ezt nem tudom, — akkor bizonyosak lehetünk róla, hogy ez az ember igen sokat tud.

Ami elmúlt, azt nem lehet újra kezdeni és ezen mindenki bántódik. De a jövőt elejéről kezdjük, s ezt mindenki elfelejti.

A könyv, melyet újra olvasok, a vidék melyet újra látok, a barát, kivel újra találkozom, mindezt más szemmel látom ma, mint régen. Csakhogy nem ő, de én változtam.

Lehet célt teremteni, de vágyat bizonyára nem.

Az érzelmek vezetnek az egyedeket, a gondolatok az emberiséget.

A nevelés nem változtatja meg ösztöneinket, csak álcát tesz rajuk.

Stylista az, ki többet gondol azzal, hogy miképp kell írni, mint azzal, hogy mit kellene mondani.

Nem a józan ész, de az észbontó mámor adja a boldogságot.

Boldogság hiányában muló örömeinket nevezük boldogságnak.

Az ártatlanság lapja fehér, az erényé tele van írva.

A fiatalság előtt nyitva áll a jövő minden illúziójával együtt, s így a jobbat si.

Az öregség, fáradtan, kevesen úgy éli életét, a hogy lehet.

A fiatal ember álmaiba a jövőt szövi bele, az aggastyán a multat éli át. Így hát az ifjú álmait a reményesség hinti be arany porral, míg az ósz ember álmaira fekete fátyol borul...

KÖZGAZDASÁG.

Takarmánypótló.

Soha nincs nehezebb helyzete a gazdának, mint olyan években, mikor a tavasz megkészt. Különösen érzi ezt a kisebb birtok ura, a kinél a kevés föld, a takarmány termelésre úgy van beosztva, hogy a készlet legalább április 15-ig kifussa; mert akkor már az új termés jöhet kasza alá.

Gond nélkül várja ezt a határnapot, ha már márciusban jó meleg idő jár, vagy éppen február végén megindulhat a fű növése; de meg van akadva ha hét, hét után foly le reggeli fagyokkal, zord idővel.

Itt segíthet nagyot az a kiirthatlan gazféle növény, melyet kora tavasszal látunk sárga virágaival szerte viritani mezőben, réteken, utfeleken.

Nyugodt földben gazdag bokrokat hajt, tejes szárm sokszor kilenc, tíz virággal.

Ezt az állat mohón falja, könnyen szabadul általa téli bundájától és amellett, hogy tápláló erőt, még jó vértisztító eledel is.

A mint a szénakészletünk már csak annyi van, hogy két hétre alig futná, küldjünk ki naponta két napszámost keskeny ásókkal, szedessük meg a napra valót. Rázzuk össze fele széna és fele szármával, így pl. négy lónak elég egy napi szedetés két napi táplálékul.

Ez a növény hasznos eledel, míg pelyheit nem ereszt, így kifutja a készlet, míg a luczernánk megerősödik.

A herefélék is rosszul teleltek. Az őszi vetésből a gyöngébb plántákat a sok nedvesség kiölte. A másodévesekből igen sokat kipusztítottak az alászántó férgek, egerek; folt foltot ér a különben búján hajtó növényzet között. A biborhere meg éppen nagyon megszenvedett, alig mutatkozik valami a területen.

Igy a nyári etetéssel is vékonyan kellend bannunk, mert habár az előszéna termés sokat ígér, ha a nyáron át az esőzések kimaradnának a nyári termelésből, a herefélékből alig marad valami eltenni való októberre.

Még mindig nem késő, vessünk sok zabos búkkönyt vagy árpát zöld takarmánynak.

Somogy megye területén a fűmerekből leginkább megvallja keverékül a francia perje (főleg), mellette nagyobb mennyiségű réti komócsin (phl. pratense) egy kevés csomóseber és egy harmadrésznyi mennyiség olasz perje.

Ez a keverék, ha egyszer megkapaszkodott a talajban, évtizedekig él, korai és gazdag rendeket ad a kasza alá. Ha van egy ilyenből egy kisebb területünk elvetve, könnyen várjuk el, míg a késedelmesebben növekvő luczerna megerősödik.

Még az a jó tulajdona is megvan, hogy önmagát plántálja tovább és ujtja föl. Ha a sarjusása elsül nagy szárazság folytán és lekaszálni nem lenne érdemes, hagyjuk meg, hogy a magvát megérlelje és a szél segítségével magától szét-hintse, az őszi esők alatt csirát hajt és a következő években a kis rét gazdagabban támad elő mindig, mint előzőleg volt.

Saját területemen van egy domboldal, melyről még eddig mindent lehordott az eső, trágyát, növénymagvát. A mi rajt maradt is, azt a déltől estig oda tűz nap égette ki.

Ezzel a jókora darab földel — nem tudván már mit kezdeni, négyszögben a szegélyét bevettem egy ilyen keverékkel ezelőtt két évvel. Itt követtem azt az eljárást, hogy a sarjut magba

engedtem menni és ma már magából támadt dus rétság gyönyörködte rajta a szemet. Dacolván az idő viszonytalanságaival, kötött talajba a keverék és ez a szaporítási mód mindig ajánlható.

Egy kisgazda.

A Fonciére közgyűlése. A Fonciére pesti biztosító intézet e napokban tartotta rendes évi közgyűlést Kochmeister Frigyes báró elnöke alatt. Az igazgatóság jelentése szerint e kitűnő hírben álló hazai intézetünk működése az elmúlt évben is fokozatos kedvező fejlődést eredményezett s az általa művelt különféle biztosítási ágazatok valamennyire megfelelő nyereséget mutat fel; a mint hogy az igazgatóság továbbra is azon lesz, hogy az üzlet egészséges alapját épségben tartsa.

A különböző biztosítási ágazatok részleteire áttérve, megemlíti a jelentés, hogy a tűzbiztosítási üzletben a készpénz-díjbevétel a törlekés levonása után 3.763.874 frt volt. Az ágazat végeredményére nagy befolyással voltak a múlt évben előfordult jelentékeny gyári és nagyobb árukészletégek. Az életbiztosítás ágazatára az igazgatóság igen nagy gondot fordított s az állandóan fokozatos fejlődésnek örvend, jölehet az e téren egyre növekvő verseny az áremelkedést megnehezíti. A díjbevétel 1.008.362 frt (tavaly: 929.904), a kamatok és egyéb bevételek pedig 300.798 frt (tavaly 257.723 forint). A biztosítások összszámlája ezidő szerint 23.173.700 forint tőke és 7807 frt járadékosszeget képvisel.

A múlt évben benyújtott 6.503 135 forint tőkére és 2040 forint járadékról szóló 3966 ajánlat, a melyek alapján 5.405.925 frt tőkére és 240 frt járadékról szóló 3387 biztosítási okmányt állítottak ki. Felemlitendők tartjuk azon körülményt is, hogy a halandóság az elmúlt évben ismét az előirányzott számmal kedvezőbbnek bizonyult. Ez üzletág nyeresége a díjtartalék jelentékeny szaporítása dacára nevezetesen nagyobboldott. A baleset biztosítási üzletág szintén örvendetes szaporodást mutat fel. A társaság az egyénekenkénti és utazási balesetbiztosításokra kiváló figyelmet fordít. A jégbiztosítási üzletág díjbevétele 310.970 frt 63 kr., míg kárkért, a visszbiztosítók hányadrészt levonván, 268.909 frt 18 krt fizetett ki az intézet. A Fonciére által különösen mivel szállítványbiztosítás is örvendetes lendületet nyert. Ez ágazat készpénzdíjbevétele 686.790 frt 97 krt tett ki. Visszbiztosítási díjak fejében 268.056 frt 12 krt és a saját számlára fizetett kárkért 319.656 frt 80 krt fizettek ki, míg ezen ágazat díjtartaléka 40.550 frtra rug. A múlt üzletévre vonatkozólag beterjesztett zárszámla emelleggyva különböző javadalmazások fejében történt levonások, jelentékeny leírások és egy 30.000 frtra rugó külön tartalékalapnak képzése után, 185.393 frt 5 kr. tiszta nyereséget tüntet fel, a melyből az igazgatóság javaslata értelmében az intézeti részvények legközelebb esedékes szelvénye darabonként 7 forintjával lesz május elsejétől fogva beváltandó. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, a javaslatokat elfogadta s a fölömentvényt megadta. A közgyűlés továbbá tudomásul vette az igazgatóság ama bejelentését, hogy Polgár J. és Bleuer J. urakat 30 évi buzgó és sikeres hivatali szolgálat után nyugalmába helyezte.

E jelentések tudomásul vétele után Kochmeister Frigyes báró elnök bejelentette, hogy sem ő, sem igazgatótársai közül Aebly Adolf, Loisch Ede és Lédéczy Schenk Adolf el nem fogadhatják a netán újból törtéendő megválasztásukat, mert ezt egyéb elfoglaltságuk nem engedi meg. A részvényesek köréből Mendl Arthur dr. szóltat föl ezután s megleg hangon mondott köszönetet a lelépő igazgatósági tagoknak s egyben indítványozta, hogy az eddigi 9 igazgatósági tag helyébe 10 választassék, a felügyelő-bizottságba pedig 5 tag helyett hat. Indítványozta végül, hogy az igazgatóságba a következő kitűnő szakemberek s közéletünk jelesei választassanak be: Radó Kálmán, Vay Dénes báró, Kilényi Hugó, Berezzy Mór, Engel Miksa, Földiák Gyula, Guttentag Gusztáv, Haas József, Hoffman Samuel, Schön Vilmos; a felügyelő bizottságba pedig: Doktor Gyula, Mandello Károly dr., Popper Károly, Ráday Gedeon gróf, Reich Lajos, Auer Róbert. A közgyűlés azt az ajánlott névsort egyhangulag el is fogadta. A közgyűlés után az igazgatóság megalakulván, elnökké Radó Kálmán val. belső titkos tanácsost és főrendiházi tagot választották meg. Örvendetes, hogy e hazai intézet élére ily kiváló férfi került, ami bizonyára csak hasznára válik az egyre nagyobb tért foglaló biztosító-társaságnak.

Szerkesztői üzenetek.

— Ifjúságom. Gyenge, nagyon gyenge, a prózát kultiválja inkább, abban ügyesebb. Ez a papirkosárba perült. — **Papuskormány.** Nagyon közönséges történet. Sommi elénkség, semmi fordulat, minden szellem nélkül. Végül szerény nézetünk szerint a papuskormányhoz nem az ön által felhozott dolgok szükségesek, hanem első sorban: asszony. A többi aztán magától jön.

1044. sz.
tkv. 1895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dr. Kovács József** kaposvári ügyvéd végrehajthatónak Keczei Anna Fónai Péterné, kaposvári lakos végrehajtást szenvedő elleni közösség megszüntetés iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró területén lévő Kaposvárot a Róma hegyen fekvő, a kaposvári 3105. sz. tjkvben 2/8-ad részben Dr. Kovács József ügyvéd, 1/8-ad részben Fónai Péterné Keczei Anna tulajdonán felvett A. + 1927. hrsz. a. sz. szőlő, présház, szántóföld és rétre egészenben az árverést 726 frtban ezennel megállapított kiküldetési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi július hó 8-ik napja délelőtt 10 órakor** e tkvi hatóság hiv. helyiségében megyeház II. emelet jobb szárny 10 ajtó sz. a. megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi március hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldők kezében letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárott, 1895. évi március hó 23. án.
A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Laky,
kir. törvényszéki bíró.

4463. sz.
1895.

Árlejtési hirdetmény.

Kaposvár rend. tan. város köalappal kiépített és még kiépítendő községi utainak évi tartozásához szükséges **tört kő szállítása a v. mérnöki hivatal helyiségében 1895. évi május 25-én d. e 10 órakor** tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás útján fog biztosítani.

Évi tartozáshoz szükséges 1150 m³ tört kő.

Szabályszerűen kiállított és 50 kros bélyeggel ellátott s a kellő 10% bánatpénzt tartalmazó írásbeli zárt ajánlatok csakis az **árlejtés megkezdése előtt 9 óráig** az iktatóban fogadtnak el, később beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatban azon egyén vagy cég neve, polgári állása és lakhelye, mely az esetleg kötendő szerződésbe, mint szerződő fél, beiktatandó lesz, határozottan megjelölendő. — **Az ajánlatban betűkkel és számokkal kiteendő az egység ár ajánlati összege.**

Oly ajánlat, mely határozott árt nem tartalmaz, figyelembe nem vétetik. A bánatpénz vagy készpénz, vagy helyi takarékpénztári könyvben teendő le. **Ajánlatok mintakö melléklendő. Részletes feltételek a v. mérnöki hivatalban — a hivatalos órák alatt betekinthetők.**

Kaposvárott, 1895. április 29-én.

Kaposvár rtváros tanácsa.

Értesitem a mélyen tisztelt közönséget, hogy lakásom **mult hó 21-étől** kezdve a

Fő-utca 11. számú Eibenitz-féle házba helyeztem át.

Dr. Fonyó Ignác

egyetemes orvostudor, börgyógyász.